17 mei 1954
Coordinatie bureau

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 1e Februari 1954 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "houdende statuut van het Korps Burgerlijke Bescherming", heeft de 3e Maart 1954 het volgend advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de l'Intérieur, le 1er février 1954, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "portant statut du Corps de Protection Civile", a donné le 3 mars 1954 l'avis suivant :

Zowel uit een oogpunt van legistiek als wat het gebruik van bepaalde woorden en wendingen betreft, geeft het ontwerp aanleiding tot talrijke opmerkingen.

Aangezien de Regering het advies van de Raad van State onverwijld wenst te ontvangen, terwijl anderzijds haar gemachtigde aan het onderzoek van he ontwerp heeft deelgenomen en de bij dat onderzoek ge maakte opmerkingen heeft genoteerd, meent de Raad zich bij wijze van uitzondering er van te mogen onth den, deze opmerkingen in zijn advies op te nemen.

In dit advies zal hij zich beperken tot de bedenkingen waartoe de artikelen 31 en 38 van het ontwerp aanleiding geven.

\+

\+ ++

De eerste van die bepalingen zegt in het vierde lid dat "het personeel van het Korps Burgerlijke Bescherming onderworpen is aan het op de militairen van toepassing zijnde stelsel voor het herstellen van de schade voortvloeiende uit ongevallen die zich door het oorlogsgeweld, tijdens de prestaties of op de weg naar of van die prestaties voordoen".

Het enige permanente stelsel dat thans op de militairen toepassing vindt, is dat van de wetten op de militaire pensioenen, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 11 Augustus 1923.

Immers het besluit van de Regent van 5 October 1948 tot coördinatie van de wetten op de vergoedingspensioenen betreft alleen diegenen, die na 9 Mei 1940 en vóór 26 Augustus 1947 gedurende of ingevolge de dienst een verwonding hebben opgelopen of een ongeval hebben gehad. Het is dus geen blijvende wetgeving en artikel 31 van het ontwerp kan er niet naar verwijzen.

Naar aanleiding daarvan merkt de Raad van State op, dat de Regering een pensioenwet niet bij koninklijk besluit toepasselijk kan maken op personen die door deze wet niet worden bedoeld. Artikel 114 van de Grondwet toch bepaalt, dat "geen pensioen, geen gift ten laste van 's Lands kas kan worden toegekend dan uit kracht van een wet".

De Raad van State wijst er evenwel op, dat artikel 5 van de wet van 5 Maart 1935 betreffende de plichten der ambtenaren in oorlogstijd, aan de Koning bevoegdheid verleent tot het bepalen van de vergoedingen verschuldigd aan iedere persoon die een openbare functie, een openbare post of een openbaar ambt waarneemt, aan iedere persoon belast met een openbare dienst, die in bevolen dienst en tengevolge van deze dienst oorlogsverwondingen opliep, alsook tot het vaststellen van de vergoedingen verschuldigd aan de weduwe, de wezen of de ascendenten, wanneer die persoon in bevolen dienst, tengevolge van deze dienst en tengevolge van de oorlog het leven verloor.

De Koning kan het doel van deze bepaling van het ontwerp dus verwezenlijken door het aannemen van een regeling betreffende de toekenning van de in artikel 5 van de wet van 5 Maart 1935 genoemde vergoedingen.

Deze regeling kan soortgelijke vergoedingen voorschrijven als die welke in de wetgeving voor de militairen zijn bepaald. Nochtans mag niet uit het oog worden verloren, dat deze wetgeving een ingewikkeld en bijzonder karakter heeft. Zij stelt voorwaarden die speciaal voor militairen gelden en het zou dan ook moeilijk zijn, haar zonder meer op de leden van het "Korps Burgerlijke Bescherming" toe te passen.

.../...

Men zal zich dus er toe moeten beperken zo nauw mogelijk aan te sluiten bij de wetgeving voor de militairen.

\+

\+ +

Artikel 38 van het ontwerp behelst overgangsmaatregelen, krachtens welke sommige ambtenaren de forfaitaire bezoldigingsregeling behouden welke zij voorheen genoten.

Deze regeling zullen zij zelfs kunnen genieten wanneer zij worden bevorderd tot een ambt, waaraan vroeger nooit een forfaitaire bezoldiging verbonden is geweest.

Het begrip "behoud der verkregen rechten" wordt aldus verruimd in een mate die het gewone spraakgebruik niet kent. Algemeen wordt er onder verstaan, dat degene die op een gegeven ogenblik een hogere wedde geniet dan die waarop hij krachtens de nieuwe reglementering recht heeft, deze wedde behoudt tot het tijdstip waarop hij ingevolge de bepalingen van deze reglementering een wedde bereikt, welke ten minste gelijkwaardig is; soms wordt er onder verstaan, dat de toekomstige wedden verder worden berekend volgens de weddeschaal die door de opgeheven reglementering was bepaald. Voor zover de Raad van State bekend is, heeft men er nooit onder verstaan, dat een bezoldiging zou worden toegekend, die niet alleen niet met de nieuwe reglementering strookt, maar die bovendien onder de gelding van de opgeheven reglementering niet kon worden verkregen.

.../...

Tant du point de vue légistique qu'en ce qui concerne l'emploi de certains mots et expressions, le projet appelle de nombreuses observations.

Etant donné que le Gouvernement désire obtenir sans délai l'avis du Conseil d'Etat, et qu'un délégué du Gouvernement a participé à l'examen du projet et a pris note des observations faites au cours de cet examen, le Conseil d'Etat estime pouvoir s'abstenir, à titre exceptionnel, de formuler ces observations dans son avis.

Celui-ci se limite aux réflexions qu'inspirent les articles 31 et 38 du projet.

\+

\+ \+

La première de ces dispositions prévoit, en son alinéa 4, que le personnel du corps de protection civile est soumis au régime applicable aux militaires pour la réparation des dommages résultant d'accidents survenus par faits de guerre au cours des prestations ou sur le chemin de celles-ci.

Le seul régime permanent actuellement applicable aux militaires est celui des lois sur les pensions militaires, coordonnées par l'arrêté royal du 11 août 1923.

En effet, l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948 coordonnant les lois sur les pensions de réparation ne concerne que ceux qui, après le 9 mai 1940 et avant le 26 août 1947, ont été blessés ou accidentés

.../...

durant le service et par le fait du service. Il ne constitue donc pas une législation permanente et l'article 31 du projet ne peut s'y référer.

Le Conseil d'Etat fait observer, à ce propos, que le Gouvernement ne peut étendre, par arrêté royal, le bénéfice d'une loi de pension à des personnes qui ne sont pas visées par cette loi. L'article 114 de la Constitution porte en effet "qu'aucune pension, aucune gratification à la charge du trésor public ne peut être accordée qu'en vertu d'une loi".

Il signale toutefois que l'article 5 de la loi du 5 mars 1935 concernant les devoirs des fonctionnaires en temps de guerre, attribue au Roi le pouvoir de déterminer les indemnités auxquelles aura droit tout titulaire d'une fonction, office ou emploi public, toute personne chargée d'un service public, atteint en service commandé et par le fait de ce service de blessures du fait de guerre, ainsi que les indemnités auxquelles auront droit ses veuve , orphelins ou ascendants lorsqu'il aura perdu la vie en service commandé, par le fait de ce service et par le fait de la guerre.

Le Roi peut donc réaliser l'objet de cette disposition du projet en adoptant un règlement relatif à l'octroi d'indemnités prévues par l'article 5 de la loi du 5 mars 1935.

Ce règlement peut prévoir des indemnités identiques à celles prévues par la législation applicable aux militaires. On ne peut toutefois perdre de vue que cette législation revêt un caractère complexe

.../...

et particulier. Elle comporte des conditions spéciales aux militaires et il serait difficile de l'appliquer telle quelle aux membres du corps de protection civile.

Il faudra, dès lors, se borner à s'inspirer le plus étroitement possible de la législation applicable aux militaires.

+

+ +

L'article 38 du projet prévoit des mesures transitoires en vertu desquelles certains agents conserveront le régime de rétribution forfaitaire dont ils jouissaient auparavant.

Ils pourront même bénéficier de ce régime lorsqu'ils seront promus à une fonction à laquelle aucune rétribution forfaitaire n'a jamais été attachée dans le passé.

Le projet étend de la sorte la notion du maintien des droits acquis bien au delà de ce qu'elle implique dans le langage usuel. Elle signifie généralement que celui qui bénéficie, à un moment donné, d'un traitement plus élevé que celui auquel il a droit d'après la réglementation nouvelle, conservera ce traitement jusqu'à ce qu'il aura obtenu un traitement au moins équivalent par le jeu des dispositions de cette réglementation; elle signifie parfois que les traitements futurs continueront à être calculés d'après le barème prévu par la réglementation abrogée. Jamais, à la connaissance du Conseil d'Etat, elle n'a impliqué l'octroi d'une rémunération qui non seulement n'est pas conforme à la réglementation nouvelle, mais ne pouvait, par surcroît, être obtenue sous l'empire de la réglementation abrogée.

De kamer was samengesteld uit — La chambre était composée de

de Heren : Messieurs :	F. LEPAGE,	raadsheer van State, conseiller d'Etat,	voorzitter président
	J. COYETTE, K. MEES,	raadsheren van State conseillers d'Etat	
	L. FREDERICQ, G. VAN HECKE,	bijzitters van de afdeling wetgeving assesseurs de la section de législation	
	J. CYPRES,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. MEES.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. MEES.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. CYPRES.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.

uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Binnenlandse Zaken.

expédition délivrée à M. le Ministre de l'Intérieur.

De 1954.

Le 1954.

De Griffier van de Raad van State,

Le Greffier du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.